

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (seitsemäs jaosto)

26 päivänä syyskuuta 2018*

Ennakkoratkaisupyyntö – Liikenne – Tieliikenne – Asetus (EY) N:o 561/2006 – 19 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta – Hallinnollinen seuraamus, joka koskee yrityksen kotipaikan jäsenvaltion alueella tehtyä rikkomusta ja jonka ovat määränneet sen toisen jäsenvaltion, jossa rikkomus on todettu, toimivaltaiset viranomaiset

Asiassa C-513/17,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Amtsgericht Köln (Kölnin alioikeus, Saksa) on esittänyt 31.7.2017 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 22.8.2017, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa, jonka on pannut vireille

Josef Baumgartner,

Bundesamt für Güterverkehrin ja

Staatsanwaltschaft Kölnin

osallistuessa asian käsittelyyn,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (seitsemäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Rosas (esittelevä tuomari) sekä tuomarit A. Prechal ja E. Jarašiūnas,

julkisasiamies: M. Bobek,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Bundesamt für Güterverkehr, asiamiehenään A. Marquardt,
- Kreikan hallitus, asiamiehinään M. Tassopoulou ja D. Tsagkaraki,
- Itävallan hallitus, asiamiehenään C. Pesendorfer,
- Euroopan komissio, asiamiehinään G. Braun ja J. Hottiaux,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 3821/85 ja (EY) N:o 2135/98 muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85 kumoamisesta 15.3.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 561/2006 (EUVL 2006, L 102, s. 1) 19 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa Josef Baumgartner, joka edustaa Transporte Josef Baumgartner GmbH & Co KG:tä, jonka kotipaikka on Itävallassa, on riitauttanut sakon, jonka Bundesamt für Güterverkehrin (tavaraliikenteestä vastaava liittovaltion virasto, Saksa) on määrännyt mainitulle yhtiölle asetuksen N:o 561/2006 rikkomisesta, johon on syyllistytty yrityksen kotijäsenvaltiossa.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

- 3 Asetuksen N:o 561/2006 14, 19 ja 26 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(14) Noudattamisen tehokkaan valvonnan varmistamiseksi on olennaisen tärkeää, että toimivaltaiset viranomaiset voisivat teiden varsilla tehtävissä tarkastuksissa siirtymäajan jälkeen varmistaa sekä kyseisen päivän että sitä edeltävien 28 päivän osalta ajo- ja lepoaikojen noudattamisen.

--

(19) Ottaen huomioon, että rajojen yli harjoitettava tavara- ja henkilöliikenne lisääntyvät, liikenneturvallisuuden ja tehostetun täytäntöönpanon kannalta on suotavaa, että teiden varsilla tehtävien tarkastusten ja yritysten tiloissa tehtyjen tarkastusten piiriin kuuluvat muissa jäsenvaltioissa ja yhteisön ulkopuolisissa maissa käytetyt ajo- ja lepoajat ja tauot sekä niiden täydellisen ja asianmukaisen noudattamisen varmistaminen.

--

(26) Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava tämän asetuksen rikkomiseen sovellettavia seuraamuksia koskevat säännöt sekä varmistettava niiden täytäntöönpano. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia, varoittavia ja syrjimättömiä. Yleisesti jäsenvaltioiden käytettävissä oleviin toimenpiteisiin olisi kuuluttava myös mahdollisuus estää ajoneuvolla ajaminen silloin, kun todetaan vakava säännösten rikkominen. Tässä asetuksessa olevien seuraamuksiin ja menettelyihin liittyvien säännösten ei tulisi vaikuttaa todistustaakkaa koskeviin kansallisiin sääntöihin.”
- 4 Asetuksen N:o 561/2006 10 artiklan 5 kohdassa säädetään seuraavaa:

”a) Kuljetusyrityksen, joka käyttää [tieliikenteen valvontalaitteista 20.12.1985 annetun neuvoston] asetuksen (ETY) N:o 3821/85 [(EYVL 1985, L 370, s. 8)] liitteen I B mukaisilla valvontalaitteilla varustettuja ajoneuvoja ja tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia ajoneuvoja, on

 - i) varmistettava, että ajoneuvoyksiköstä ja kuljettajakortista kopioidaan kaikki tiedot jäsenvaltion määräämin väliajoin ja että olennaiset tiedot kopioidaan useammin sen varmistamiseksi, että kaikki tiedot sen toteuttamista tai sen lukuun toteutetuista toimista kopioidaan;

- ii) varmistettava, että kaikki ajoneuvoyksiköstä ja kuljettajakortista kopioidut tiedot säilytetään vähintään kaksitoista kuukautta niiden kirjaamisen jälkeen ja että tällaiset tiedot ovat tarkastusviranomaisen pyynnöstä saatavilla yrityksen toimitiloissa joko suoraan tai etäyhteyden avulla.
- b) 'Kopioinnilla' tarkoitetaan tässä kohdassa asetuksen (ETY) N:o 3821/85 liitteessä I B olevan I luvun s alakohdassa esitetyn määritelmän mukaista kopiointia.
- c) Komissio päättää 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti enimmäistiheydestä, jolla olennaiset tiedot on kopioitava a alakohdan i alakohdan mukaisesti.”
- 5 Asetuksen N:o 561/2006 19 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava tämän asetuksen ja asetuksen (ETY) N:o 3821/85 säännösten rikkomiseen sovellettavia seuraamuksia koskevat säännöt, sekä toteutettava tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia, varoittavia ja syrjimättömiä. Tämän asetuksen ja asetuksen (ETY) N:o 3821/85 rikkominen ei saa johtaa useampaan kuin yhteen seuraamukseen tai menettelyyn. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä toimenpiteistä ja seuraamuksista koskevista säännöistä komissiolle 29 artiklan toisessa kohdassa säädettyyn päivään mennessä. Komissio ilmoittaa asiasta muille jäsenvaltioille.

2. Jäsenvaltion on annettava toimivaltaisille viranomaisille mahdollisuus määrätä seuraamus yritykselle ja/tai kuljettajalle tämän asetuksen rikkomisesta, joka on todettu kyseisen jäsenvaltion alueella ja josta ei ole vielä määrätty seuraamusta, vaikka rikkominen olisi tapahtunut toisen jäsenvaltion tai kolmannen maan alueella.

Poikkeuksena tästä, jos todettu rikkominen

- ei ole tapahtunut kyseisen jäsenvaltion alueella, ja
- sen on tehnyt yritys, joka on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan, tai kuljettaja, jonka työpaikka on toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa,

jäsenvaltio voi 1 päivään tammikuuta 2009 asti seuraamuksen määräämisen sijasta ilmoittaa tiedot rikkomuksista sen jäsenvaltion tai kolmannen maan toimivaltaiselle viranomaiselle, johon yritys on sijoittautunut tai jossa kuljettajan työpaikka on.”

- 6 Asetuksen N:o 3821/85 13 artiklassa, sellaisena kuin se on muutettuna 16.12.2009 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 1266/2009 (EUVL 2009, L 339, s. 3), säädetään seuraavaa:

”Työnantajan ja kuljettajan on huolehdittava valvontalaitteen sekä, jos kuljettaja ajaa liitteen I B mukaisin valvontalaittein varustettua ajoneuvoa, kuljettajakortin moitteettomasta toiminnasta ja oikeasta käytöstä.”

- 7 Mainitun asetuksen liitteessä I B olevassa I luvussa säädetään seuraavaa:

”Tässä liitteessä käytetään seuraavia määritelmiä:

- l) Yrityskortti: Ajopiirturikortti, jonka jäsenvaltion viranomaiset myöntävät valvontalaittein varustettujen ajoneuvojen omistajalle tai haltijalle.

Yrityskortti yksilöi yrityksen, ja sen avulla voidaan näyttää, kopioida ja tulostaa tiedot, jotka on tallennettu tämän yrityksen lukitsemaan valvontalaitteeseen tai valvontalaitteeseen, jota mikään yritys ei ole lukinnut.

--

- s) Kopiointi: Ajoneuvon datamuistiin tai ajopiirturikortin muistiin tallennettujen tiedostojen osittainen tai täydellinen kopioiminen digitaalisesti allekirjoitettuna. Nämä tiedot ovat tarpeen asetuksen (EY) N:o 561/2006 säännösten noudattamiseksi.

--”

Saksan oikeus

- 8 Kuljetushenkilöstöstä annetun lain täytäntöönpanoasetuksen (Verordnung zur Durchführung des Fahrpersonalgesetzes, jäljempänä Fahrpersonalverordnung) 2 §:n 5 momentin toisessa virkkeessä säädetään lähinnä, että asetuksen N:o 561/2006 soveltamisalaan kuuluvien ajoneuvojen osalta yrittäjän on kopioitava kuljettajakortista kaikki tiedot viimeistään 28 päivän kuluessa niiden kirjaamisesta.
- 9 Hallinnollisia rikkomuksia koskevan lain (Gesetz über Ordnungswidrigkeiten, jäljempänä OWiG) 5 §:ssä säädetään seuraavaa:
- ”Jollei tässä laissa toisin säädetä, seuraamuksia voidaan määrätä vain rikkomuksista, jotka tapahtuivat tämän lain maantieteellisellä soveltamisalalla tai tämän soveltamisalueen ulkopuolella sellaisella merialueella tai sellaisessa ilma-alueella, jolla on oikeus käyttää Saksan liittotasavallan lippua tai kansallisuustunnusta.”
- 10 OWiG:n 9 §:ssä säädetään lähinnä, että luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön edustajalle voidaan määrätä seuraamuksia seikoista, jotka täyttävät edustetun henkilön tekemiä rikkomuksia koskevat edellytykset.

Pääasian oikeudenkäynti ja ennakkoratkaisukysymykset

- 11 Saksassa 19.11.2015 tehdyssä tienvarsitarkastuksessa toimivaltaiset viranomaiset totesivat kaksi asetuksen N:o 561/2006 rikkomista yhdessä Transporte Josef Baumgartnerille kuuluvista ajoneuvoista.
- 12 Yhtäältä kuljettajakortin tietoja ei ollut kopioitu asetuksen N:o 561/2006 10 artiklan 5 kohdan a alakohdan i alakohdassa, luettuna yhdessä Fahrpersonalverordnungin 2 §:n 5 momentin kanssa, säädettyssä määräajassa. Toisaalta yrityskorttia ei ollut syötetty mainitun ajoneuvon valvontalaitteeseen.
- 13 Baumgartneria pyydettiin 15.2.2016 Transporte Josef Baumgartnerin edustajana ottamaan kantaa näihin moitteisiin. Asianosaisen jätettyä reagoimatta tähän kehoitukseen tavaraliikenteestä vastaava liittovaltion virasto päätti määrätä hänelle 406,25 euron suuruisen sakon näistä kahdesta rikkomuksesta.
- 14 Baumgartner riitautti tämän päätöksen mainitussa virastossa kiistäen viraston alueellisen toimivallan määrätä seuraamuksia todetuista rikkomuksista.
- 15 Baumgartner on väittänyt, että Fahrpersonalverordnungin 2 §:n 5 momentin toisen virkkeen nojalla velvollisuus kopioida kuljettajakortin tiedot ja suorittaa yrityksen tekemä lukitus on asetettu vain yrityksen kotipaikalle. Koska Transporte Josef Baumgartner on sijoittautunut Itävaltaan, pääasian kantaja katsoo, että moitittu rikkomus on tapahtunut OWiG:n 5 §:n alueellisen soveltamisalan ulkopuolella.

- 16 Baumgartner siteerasi ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa, jossa hän on riitauttanut sakon, Oberlandsgericht Kölnin (Kölnin ylioikeus, Saksa) 31.7.2017 antamaa määräystä, jossa kyseinen tuomioistuin hyväksyi kantajan mukaan samanlaisessa asiassa edellisessä kohdassa esitetyn kansallisen säännösten tulkinnan.
- 17 Samassa määräyksessä Oberlandsgericht Köln oli kieltäytynyt tunnustamasta Saksan viranomaisille toimivaltaa määrätä asetuksen N:o 561/2006 19 artiklan 2 kohtaan perustuva seuraamus.
- 18 Oberlandsgericht Köln on kantajan mukaan todennut, että asetus N:o 561/2006 on välittömästi sovellettavissa ja se vastaa siten lain käsitettä siten, kuten sitä on käytetty OWiG:n 5 §:ssä olevassa ilmaisussa ”jollei laissa toisin säädetä”, ja se on katsonut, että mainitun asetuksen 19 artiklan 2 kohtaa olisi tulkittava siten, että jäsenvaltio, jossa rikkomus on todettu, valtuuttaa toisen jäsenvaltion viranomaiset määräämään siitä seuraamuksen riippumatta paikasta, jossa rikkomus on tapahtunut, joten tavaraliikenteestä vastaava liittovaltion virasto ei nyt käsiteltävässä asiassa ollut toimivaltainen määräämään itse seuraamusta todetusta rikkomuksesta.
- 19 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan asetuksen N:o 561/2006 19 artiklan 2 kohdan ensimmäistä alakohtaa on kuitenkin tulkittava siten, että tässä säännöksessä valtuutetaan jäsenvaltiot määräämään seuraamus niiden alueella todetuista mainitun asetuksen rikkomisista, vaikka nämä rikkomukset olisivatkin tapahtuneet toisen jäsenvaltion alueella.
- 20 Mainittu tuomioistuin katsoo, että tätä tulkintaa tukee asetuksen N:o 561/2006 19 artiklan 2 kohdan toinen alakohta. Tämän säännöksen perusteella silloin, kun rikkomus ei ole tapahtunut jäsenvaltion alueella, jäsenvaltio voi 1.1.2009 asti seuraamuksen määräämisen sijasta ilmoittaa tiedot rikkomuksista sen jäsenvaltion tai kolmannen maan toimivaltaiselle viranomaiselle, johon yritys on sijoittautunut tai jossa kuljettajan työpaikka on.
- 21 Näin ollen Amtsgericht Köln (Kölnin alioikeus, Saksa) on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko asetuksen [N:o 561/2006] 19 artiklan 2 kohdan [ensimmäistä alakohtaa] tulkittava siten, että seuraamuksen yritykselle tai yrityksen johtohenkilölle hallinnollisia rikkomuksia koskevan lain 30, 9 ja 130 §:n nojalla hallinnollisesta rikkomuksesta, joka on tapahtunut yrityksen kotipaikassa, voi määrätä ainoastaan se jäsenvaltio, jonka alueella yrityksen kotipaikka on? Vai ovatko myös muut jäsenvaltiot toimivaltaisia määräämään seuraamuksen hallinnollisesta rikkomuksesta, jos rikkomus on todettu niiden alueella?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

- 22 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksellään lähinnä, onko asetuksen N:o 561/2006 19 artiklan 2 kohdan ensimmäistä alakohtaa tulkittava siten, että siinä valtuutetaan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset suoraan määräämään yritykselle tai sen johtohenkilölle seuraamus sen alueella todetusta mainitun asetuksen rikkomisesta, vaikka tämä rikkomus on tapahtunut sellaisen toisen jäsenvaltion alueella, jossa kyseisen yrityksen kotipaikka on.
- 23 Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin oikeuden säännöksen tai määräyksen tulkittamisessa on otettava huomioon paitsi sen sanamuoto myös asiayhteys ja sillä säännöstöllä tavoitellut päämäärät, jonka osa säännös tai määräys on (ks. vastaavasti tuomio 20.12.2017, Vaditrans, C-102/16, EU:C:2017:1012, 20 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 24 Asetuksen N:o 561/2006 19 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan jäsenvaltion on annettava toimivaltaisille viranomaisille mahdollisuus määrätä seuraamus yritykselle ja/tai kuljettajalle tämän asetuksen rikkomisesta, joka on todettu kyseisen jäsenvaltion alueella ja josta ei ole vielä määrätty seuraamusta, vaikka rikkominen olisi tapahtunut toisen jäsenvaltion tai kolmannen maan alueella.
- 25 Kuten Itävallan hallitus ja komissio ovat todenneet huomauksissaan, yhtäältä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen ja toisaalta pääasian kantajan esittämät tulkinnat ovat kuitenkin kieliopillisesti hyväksyttäviä, koska mainitussa säännöksessä ei mainita yksiselitteisesti, mikä on se jäsenvaltio, jonka toimivaltaisista viranomaisista on kyse.
- 26 Unionin tuomioistuin on jo katsonut, että asetuksen N:o 561/2006 19 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa nimenomaisesti säädetään jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten mahdollisuudesta määrätä yritykselle ja/tai kuljettajalle seuraamus saman asetuksen rikkomisesta, vaikka tämä rikkominen on tapahtunut toisen jäsenvaltion tai kolmannen maan alueella (ks. vastaavasti tuomio 9.6.2016, Eurospeed, C-287/14, EU:C:2016:420, 33 kohta).
- 27 Unionin tuomioistuin on todennut, että tieliikennealan henkilöstön työolojen parantamisen lisäksi asetuksen N:o 561/2006 tavoitteena on myös yleisen liikenneturvallisuuden parantaminen (ks. vastaavasti tuomio 9.6.2016, Eurospeed, C-287/14, EU:C:2016:420, 39 kohta).
- 28 Tämän tavoitteen saavuttamiseksi ja asetuksen N:o 561/2006 säännösten noudattamisen tehokkaan valvonnan varmistamiseksi on – kuten asetuksen 14 perustelukappaleessa todetaan – olennaisen tärkeää, että toimivaltaiset viranomaiset voisivat teiden varsilla tehtävissä tarkastuksissa siirtymäajan jälkeen varmistaa sekä kyseisen päivän että sitä edeltävien 28 päivän osalta ajo- ja lepoaikojen noudattamisen.
- 29 Kuten tavaraliikenteestä vastaava liittovaltion virasto on todennut huomautuksissaan, tieturvallisuuden edun mukaista asetuksen N:o 561/2006 tehokasta täytäntöönpanoa varten ei ole vain tarpeen valvoa tämän asetuksen säännösten noudattamista vaan jäsenvaltioiden on myös rikkomuksen toteamistapauksessa voitava määrätä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia, kuten kyseisen asetuksen 19 artiklan 1 kohdassa säädetään.
- 30 Lisäksi on todettava, että kun otetaan huomioon maantiekuljetustoiminnan rajat ylittävä luonne, asetuksen N:o 561/2006 19 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan tulkinta, jonka mukaan jäsenvaltiot sallivat toimivaltaisten viranomaistensa määrätä seuraamuksen niiden alueella todetusta rikkomuksesta, vaikka tämä rikkominen on tapahtunut toisen jäsenvaltion tai kolmannen maan alueella, vastaa hyvin tämän asetuksen tavoitteita.
- 31 Sitä vastoin asetuksen N:o 561/2006 19 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan tulkinta, jonka mukaan jäsenvaltion, joka on todennut rikkomuksen toisen jäsenvaltion tai kolmannen maan alueella, täytyisi lupateitse sallia toisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten määrätä seuraamus tästä rikkomuksesta sen tapahtumispaikasta riippumatta, ei ole mainittujen tavoitteiden mukainen.
- 32 Tältä osin unionin tuomioistuin on jo katsonut, että jäsenvaltiolla, jonka alueella asetusta N:o 561/2006 on rikottu, on joka tapauksessa valtuus määrätä siitä seuraamus (ks. vastaavasti tuomio 9.6.2016, Eurospeed, C-287/14, EU:C:2016:420, 33 kohta), joten toisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen antamaa lupaa ei vaadita.
- 33 Tämän tuomion 31 kohdassa esitetty tulkinta johtaisi siihen, että jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset valtuutettaisiin määräämään seuraamus rikkomuksesta, joka ei ole tapahtunut kyseisen jäsenvaltion alueella ja jota ei ole todettu siellä. Ei voida olettaa, että unionin lainsäätäjän tarkoituksena olisi ollut antaa asetuksen N:o 561/2006 19 artiklan 2 kohdan ensimmäiselle alakohdalle tällainen soveltamisala.

- 34 Lisäksi asetuksen N:o 561/2006 19 artiklan 2 kohdan toisesta alakohdasta on todettava, että tässä säännöksessä säädetään poikkeuksena, että kun on todettu rikkominen, joka ei ole tapahtunut kyseisen jäsenvaltion alueella ja jonka on tehnyt yritys, joka on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan, tai kuljettaja, jonka työpaikka on toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa, jäsenvaltio, jota rikkominen koskee, voi ilmoittaa tiedot rikkomuksista sen jäsenvaltion tai kolmannen maan toimivaltaiselle viranomaiselle, johon yritys on sijoittautunut tai jossa kuljettajan työpaikka on. Tämä säännös perustuu olettamukseen siitä, että kyseinen jäsenvaltio, joka 1.1.2009 asti voi ”seuraamuksen määräämisen sijasta” ilmoittaa nämä tiedot, oli se jäsenvaltio, jonka alueella rikkominen oli todettu.
- 35 Kaikkien edellä esitettyjen seikkojen perusteella esitettyyn kysymykseen on vastattava, että asetuksen N:o 561/2006 19 artiklan 2 kohdan ensimmäistä alakohtaa on tulkittava siten, että siinä valtuutetaan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset suoraan määräämään seuraamus yritykselle tai sen johtohenkilölle sen alueella todetusta mainitun asetuksen rikkomisesta, josta ei vielä ole määrätty seuraamusta, vaikka rikkominen olisi tapahtunut sellaisen toisen jäsenvaltion alueella, jossa tämän yrityksen kotipaikka on.

Oikeudenkäyntikulut

- 36 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (seitsemäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 3821/85 ja (EY) N:o 2135/98 muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85 kumoamisesta 15.3.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 561/2006 19 artiklan 2 kohdan ensimmäistä alakohtaa on tulkittava siten, että siinä valtuutetaan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset suoraan määräämään seuraamus yritykselle tai sen johtohenkilölle sen alueella todetusta mainitun asetuksen rikkomisesta, josta ei vielä ole määrätty seuraamusta, vaikka rikkominen olisi tapahtunut sellaisen toisen jäsenvaltion alueella, jossa tämän yrityksen kotipaikka on.

Allekirjoitukset